

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14valshoot-idm140708764545696/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Brynjulfsen betænkte sig et Øjeblik; saa rakte han Bladet derover.

Kritikeren, den blege, greb Bladet og betragtede det som en Møntkender en Mønt. De store, kloge Øjne var sænkede og den brede, elfenbenshvide Pande let rynket. Han nikkede langsomt og saa' op; der kom en lys Glød af klar Intelligens i Øjnene, og ligesaa rolig, som han havde modtaget Bladet, rakte han det tilbage, idet han med Neglen satte et Mærke i Papiret:

Det er godt! De ødelagde det kun ved at læse det op. Men synes De ikke, at denne Strofe hvad? vil De lade *det* passere? Rimet er ikke kraftigt nok; vil man endelig gentage, saa skal man gøre det tilgavns – med Næb og Kløer. Det skader Digtet – som er godt – om end ikke saa betydeligt, som Begyndelsen lader vente!

Brynjulfsen purrede op i Haaret og satte sig, rød helt op i Panden.

Han har Ret! sagde han til Overgaard – naa ja, for Fanden, en Improvisation kommer nemt til at hinke paa en eller anden Fod – men hans Bemærkning er rigtig – som altid. Det er forresten ingen Kunst at indrømme det, naar man imorgen kan gøre noget bedre!

Er Du ogsaa sikker paa det sidste? spurgte Overgaard.

Nu skal *Du* være elskværdig! sagde Brynjulfsen og styrtede Indholdet af Glasset i sig.

Elskværdighed er en medfødt Gave. Jeg kan kun alt, hvad der er tillært – og det kan jeg ikke engang! sagde Overgaard.

Kaffè-Aandrighed! Den er lige saa slet som Luften herinde. Skaal, Henrik Gerhard! Smager Blandingsdrikken Dem ikke? spurgte Brynjulfsen.

Gerhard vilde svare, men Nørager kom over til dem.

Vi faar vel Digtet til at trykke? ... spurgte han og rakte allerede Haanden frem.

Hvis Du vil sige »jeg« og ikke »vi«, saa skal Du faa det. Uh, jeg ser det allerede gaa igennem Maskinen, og den næste Dag ligger det og driver paa Kafébordet med fedtede Fingre over sig. Naturligvis er det ikke for *godt* dertil; – intet er for godt til at grises til, men